

Sygn. akt IV KZ 23/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie skazanego **M. T.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 sierpnia 2019 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału

Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKo (...),

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania karnego w sprawie III K (...) Sądu Okręgowego w K.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 23 kwietnia 2018 r. skazany M. T. wniósł o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 grudnia 2017 r., sygn. akt III K (...). Zarządzeniem z dnia 18 lipca 2018 r. skazanemu został wyznaczony obrońca z urzędu w osobie adw. A. S. T.. W toku podejmowanych czynności obrońca skazanego wniosła o dołączenie do akt sprawy także akt innych spraw karnych, niż pierwotnie wskazana przez skazanego, co wynikało z dalszej korespondencji, jaką prowadziła ze skazanym. W opinii z dnia 4 grudnia 2018 r. obrońca skazanego poinformowała Sąd Apelacyjny w (...) o niestwierdzeniu podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowań karnych zakończonych wyrokami Sądu Okręgowego w K.: z dnia 24 stycznia 2012 r., IX Ka (...) oraz z dnia 28 grudnia 2015 r., III K (...). W uzasadnieniu opinii wyjaśniła, że skazany pierwotnie wskazywał na wyrok łączny Sądu Okręgowego w K. z dnia 18

grudnia 2017 r., III K (...), jednak z uzasadnienia osobistego wniosku skazanego, jak i korespondencji z nim prowadzonej wynikało, że zamiarem skazanego było wznowienie nie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, a postępowań jednostkowych, w ramach których został skazany za przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i z art. 148 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W związku z takim stanowiskiem obrońcy skazanego, zarządzeniem z dnia 7 stycznia 2019 r., II AKo (...) skazany został wezwany do usunięcia w terminie 7 dni od doręczenia zarządzenia braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie, i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez ustanowionego z wyboru adwokata lub radcę prawnego pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku. Zarządzenie to zostało doręczone skazanemu, z uwagi na jego przetransportowanie z zakładu karnego, w którym pierwotnie przebywał do Zakładu Karnego w H., w dniu 13 marca 2019 r. (k. 54).

Wobec tego, że skazany nie uzupełnił we wskazanym terminie braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania, upoważniony sędzia II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), zarządzeniem z dnia 5 kwietnia 2019 r., II AKo (...), odmówiła przyjęcia wniosku skazanego M. T. o wznowienie postępowania.

W ustawowym terminie zażalenie na zarządzenie wniósł skazany M.T., wskazując, że „doszło do nieprawidłowego określenia faktów mających istotny wpływ na wynik w/w sprawy”. W uzasadnieniu wyjaśnił, że w zaskarżonym zarządzeniu wadliwie wskazano, że opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania złożył obrońca z wyboru skazanego, podczas gdy w rzeczywistości opinię tę złożyła wyznaczona z urzędu adw. A. S. T. . „W konsekwencji zażalenie jest odpowiednio dostosowane wobec orzeczenia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 kwietnia 2019 r., dnia 7 stycznia 2019 r. w sprawie II AKo (...), stwierdzając błąd sposobu rozstrzygnięcia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione zażalenie, aczkolwiek prawidłowo wskazuje na błąd w określeniu sposobu nawiązania stosunku obrończego, nie jest zasadne i nie może doprowadzić do zmiany albo uchylecia zaskarżonego zarządzenia. Rzeczywiście, adw. A. S. T. została wyznaczona do pełnienia funkcji obrońcy skazanego w zakresie sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, albo opinii o braku

podstaw do złożenia takiego wniosku z urzędu – zarządzeniem z dnia 18 lipca 2018 r. (k. 12). Wskazanie więc w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, iż opinię taką złożył do akt sprawy obrońca ustanowiony z wyboru jest wadliwe. Błąd ten jednak, jako błąd w ustaleniach faktycznych, aby mógł spowodować zmianę albo uchylenie zaskarżonego zarządzenia, musi charakteryzować się tym, aby mógł mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia (art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.). W tej sprawie wadliwe określenie sposobu nawiązania stosunku obrończego między skazanym M. T. a adw. A. S. T. (ustanowienie z wyboru zamiast wyznaczenie z urzędu) nie miało żadnego wpływu na treść zaskarżonego zarządzenia – przeciwne twierdzenia zażalenia skazanego, które nie zostały umotywowane w jakikolwiek sposób, są pozbawione jakichkolwiek podstaw.

Czynności podejmowane w Sądzie Apelacyjnym w (...) w tej sprawie, w związku z pierwotnym, osobistym wnioskiem skazanego o wznowienie postępowania, były prawidłowe. Ustaliwszy, że skazany nie może, z powodów finansowych, ustanowić sobie obrońcy z wyboru, wyznaczono mu obrońcę z urzędu. Na wniosek obrońcy załączono do akt sprawy akta spraw, w których zapadły orzeczenia kończące postępowanie, co do których skazany wyrażał wolę ich wznowienia. Po otrzymaniu opinii obrońcy o braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, skazany został wezwany do uzupełnienia jego pierwotnego wniosku przez sporządzenie, i podpisanie go przez ustanowionego obrońcę z wyboru. Został przy tym poinformowany, że w wypadku nieusunięcia braku formalnego Sąd odmówi przyjęcia pierwotnego wniosku skazanego. Skoro skazany zarządzenie to otrzymał w dniu 13 marca 2019 r., to 7-dniowy termin upływał w dniu 20 marca 2019 r. (art. 126 § 1 k.p.k.). Do tego czasu skazany nie usunął braku formalnego wniosku, co powoduje, że zaskarżone zarządzenie jest prawidłowe, niezależnie od wskazanej na wstępie omyłki.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec, jak na wstępie